

Rožica: Rada vas imam kot svojo mamo, pa imam rada tudi svojega ateja.

Gospod Jesenko (poda Matevžu roko): Bodite prepričani, Matevž, da bomo skrbeli za vašo hčerko kot za svojo.

Gospa Lucija (poda Matevžu roko): Skrbeli bomo zanjo kot zase.

Matevž: Zahvaljujem se vama, dobrotni gospod in gospa, za vso skrb, ki ste jo imeli že dozdaj za mojega otroka. Izročam jo danes v imenu božjem vaši ljubezni.

Gospod Jesenko: Mislim, da bo vse prav! Zdaj pa vsi k nam na obed. Tudi teta Ana mora z nami! Hočemo se poveseliti, kajti naša Anica (prime Rožico in jo dvigne v naročje) je bila izgubljena, pa je spet najdena; je bila mrtva, pa je oživila. (Jo poljubi.)

Ana (prime Rožico za roko): Srečna Rožica, o srečna Rožica! Le ostani Slovenska pa tudi blaga rejenka!

(Zavesa pade.)



Zvonovi.

Dr. Fr. Kimovec.

m f p m f m p
 Bim - bim, bim - bim! Jaz dan zvo-nim, na ok-na vsa
 Bam - bam, bam - bam! Jaz solnca vam dam, en pehar za
 Bom - bom, bom - bom! Kje tvoj je dom? Kdor pot si iz-

 m f f p
 trkam, za-spance bu - dim, bu-dim — bim - bim!
 po-lje, en pehar za hram ga dam — bam-bam!
 grešil, jaz vo-dil te bom na dom — bom-bom!

